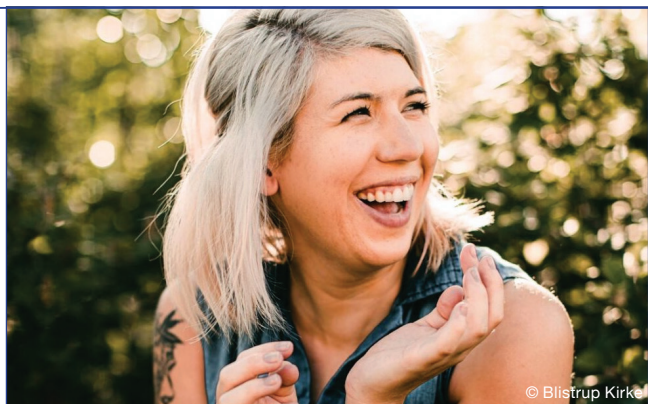

SOGNEPRÆSTEN HAR ORDET

Påskelatteren. Det viser sig, at i middelalderen var det enhver prædikants fornemste pligt at påskedag gå op på prædikestolen og få menigheden til at grine. *Læs videre på bagsiden*

Gudstjenester i april 2026 i Blistrup Kirke

Torsdag 2. april kl. 17.00	Skærtorsdagsgudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Torsdag 2. april kl. 18.00	Skærtorsdagsmiddag i <u>Kirkeladen</u> – m/tilmelding
Fredag 3. april kl. 10.30	Langfredagsgudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Søndag 5. april kl. 10.30	Påskegudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Mandag 6. april kl. 10.30	2. påskedagsgudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Torsdag 9. april kl. 10.30	Morgenandagt i <u>Kirkeladen</u> v/Tina Hastrup von Buchwald
Søndag 12. april kl. 10.30	Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Søndag 19. april kl. 10.30	Ingen gudstjeneste - vi henviser til nabokirkerne
Søndag 26. april kl. 10.30	Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Aktiviteter i april 2026 i Kirkeladen

Nørkjerne: Mandage 13/4, 20/4, 27/4 kl. 13.30-15.30
Studiekreds del 2: Kierkegaard. Onsdag 8/4 kl. 14.00-16.00 i Gilleleje sognegård
Stilleretrætte med Majbritt Kronborg: Fredag 10/4 kl. 10.00-14.00 – m/tilmelding
Fredagsmøde: Skoleforhold i Blistrup v/Mikael Sylvest: 17/4 kl. 10.00-12.00
Menighedsrådsmøde: Torsdag 30/4 kl. 18.30

Forbehold for ændringer. Se hjemmesiden for de seneste opdateringer.

www.blistrupkirke.dk

Se bagsiden

Påskelatter

Af sognepræst

Tina Hastrup von Buchwald

thvb@km.dk
blistrupkirke.dk

Vi nærmer os påske, og jeg kom til at tænke på det her mærkelige fænomen: *Påskelatteren*. Forleden bad en familie mig om at gøre en bisættelsestale let og humoristisk. Jeg kunne kun sige, at jeg ville gøre mit bedste.

Men kender du den med hønen, der fik feber og derfor kun lagde hårdkogte æg? Den er ikke super morsom, men sådan er det med os præster. De fleste af os er ikke de fødte entertainere, og heldigvis for det.

Måske Johannes Møllehave for mange er et eksempel på en god underholder. Men han havde også så meget andet med. Der var substans i det, han sagde, så det blev aldrig kedeligt, og det var en lang prædiken, når han fortalte. For budskabet er unikt: "Jesus Kristus er verdens frelser". Og det behøver ikke passes til med en rød klovnenæse.

"Skomager, bliv ved din læst" er et gammelt ordsprog, der stadig gælder. Prædiken og underholdning er ikke to sider af samme sag. Talrige er de prædikener, hvor jeg ville ønske, prædikanten dog havde gjort sig den ulejlighed at sætte sig i tilhørernes sted. Det er små ting. En monoton stemme gør ingenting godt for budskabet. Som når man lytter til en prædiken, der lyder færdig, og man trækker vejret igen; næsten i glæde, er det håbløst at opdage, at man får lige en tur til af prædikanten. Jeg går i det hele taget ind for kortere prædikener. 8-10 minutter, så er budskabet altså sendt afsted.

En af Danmarks dygtigste teologer Benny Schuster faldt over et middelalderligt begreb omkring 2014. *Påskelatteren*. Det viser sig, at i middelalderen var det enhver prædikants fornemste pligt at påskedag gå op på prædikestolen og få menigheden til at grine.

Påskefortællingen indeholder både komedie og tragedie. Det var også et debattemne mellem dannede teologer i middelalderen: Lo Kristus? Måske husker I Umberto Ecos bog: "Rosens navn", der også blev filmatiseret med Sean Connery i hovedrollen.

Der indtraf en masse uforklarlige mord på et kloster i Italien, og ingen kunne finde ud af hvorfor. Det viste sig (og nu skal du lukke øjnene, hvis du ikke vil vide det): At der var en gammel forbitret munk, som ikke kunne holde ud, at nogle munke havde taget påskelatteren bogstaveligt. De måtte ikke le. De, der gjorde, blev slået ihjel af den gamle munk.

Påskelatter eller ej. Vi må godt grine af os selv. Vi behøver ikke tage os selv så seriøst. Jeg har altid beundret jødernes måde at gøre grin og være vittige omkring deres tro. At få den ned i øjenhøjde; så at sige. Det kunne vi godt lære lidt af.